

ஸ்ரீ :
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம :

நம்பெருமாள் விஜயம்

(ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:)

(மலர்-175)

Jul (2) / 2014

நம்பெருமாள், எம்பெருமானார் அருளால் முயன்றவன்
'ஸ்ரீ அஹோயில தாஸன்' க.ஸ்ரீதரன்

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:
திருவே தஞ்சம்
திருவரங்களே தஞ்சம்
தஞ்சமடைந்த நம் ராமானுஜன் திருவடிகளே தஞ்சம்

கைப்பொருள்கள் முன்னமே கைக்கொண்டார் காவிரி நீர்
செய்ப்புரள ஓடும் திருவரங்கச் செல்வனார்
எப்பொருட்கும் நின்று ஆர்க்கும் எய்தாது நான் மறையின்
சொற்பொருளாய் நின்றார் என் மெய்ப்பொருளும் கொண்டாரே.

காவேரி வர்த்ததாம் காலே காலே வர்ஷது வாஸவ:
ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீச்ச வர்த்ததாம்

ஸத்யம் ஸத்யம் புந: ஸத்யம் யதிராஜோ ஜகத்குரு:

உட்பொதிவு

1. ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாமம் (ஸ்வாமி பராசரபட்டர் பாஷ்யம்).....3
2. ஸ்ரீபாஷ்யம் 7
3. ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம் 9
4. ஸ்ரீவசனபூஷணம்.....12
5. திருவாய்மொழி (ஈடு வ்யாக்யானம்).....20
6. இராமானுச நூற்றந்தாதி.....26

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீபராசரபட்டர் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸஹஸ்ரநாம பாஷ்யம்

(பகுதி - 152)

941. அநாதி:

நான்முகன் உள்ளிட்ட தேவர்களாலும் ஸ்வாமியாக அறியப்பட இயலாதவன். தன்னிடம் பக்தி செலுத்தும் விலங்குகளுக்கும் வசப்படுபவன். தேவர்களுக்கு அற்பமான பலனை அளித்து போக்கிவிடுபவன்.

942. பூர்ப்புவ:

“நான் பகவானுக்குத் தாஸன்” என்னும் ஞானம் உண்டான காரணத்தால் தனது ஆத்மாவைக் கரையேற்றிக் கொண்ட ஒருவனுக்குத் தானே இருப்பிடமாக உள்ளவன். நிவஸிஷ்யஸி மந்யேவ அத குருர்த்வம் ந ஸம்சய: - கஜேந்த்ரனிடம், “இனி நீ என்னிடமே வசிப்பாய் என்பதி ஐயமில்லை”, என்றான்.

943. லக்ஷ்மீ:

தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அனைத்து ஸம்பத்துகளும் தானாகவே இருப்பவன். கீழே உள்ள வரிகள் காண்க:

- இராமாயணம் யுத்தகாண்டம் (19-6) – பவத்கதம் மே ராஜ்யம் ச ஜீவிதம் ச ஸுகாநி ச – என்னுடைய ராஜ்யம், உயிர், சுகம் போன்றவை உனக்காகவே உள்ளன.
- மஹாபாரதம் துரோணபர்வம் (183-24) – க்ருஷ்ணாச்ரயா: க்ருஷ்ணபலா: க்ருஷ்ணநாதாச்ச பாண்டவா: க்ருஷ்ண: பராயணம் தேஷாம் ஜ்யோதிஷாமிவ சந்த்ரமா – பாண்டவர்கள் தங்களுடைய ஆதாரமாகவும், சக்தியாகவும், நாதனாகவும் க்ருஷ்ணனையே அடைந்துள்ளவர்கள். நசஷத்ரங்களுக்கு சந்த்ரன் போன்று அவர்களுக்கு க்ருஷ்ணன் ரசஷகன்.

944. ஸுவீர:

பாண்டவர்கள் போன்ற பக்தர்களுக்கு உண்டாகவல்ல அபாயங்களை நீக்கவல்லவன்.

945. ருசிராங்கத:

தன்னுடைய அழகான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை அவர்கள் கண்டு மகிழும்படியாக அவர்களுக்கு அளிப்பவன். ஜிதந்தே ஸ்தோத்ரம் – ந தே ரூபம் – உன்னுடைய ரூபம் உனக்காக அல்ல – என்றது காண்க.

946. ஜநந:

இனி பகவானின் செயல்கள் அனைத்திற்கும் உள்ள பயன் கூறப்படுகிறது. தன்னுடைய பக்தர்களாக இல்லாதவர்களுக்கும், தன்னை அனுபவிப்பதற்கு ஏற்றபடி உடல் உறுப்புக்களுடன் படைப்பவன்.

947. ஜநஜந்மாதி:

இவ்விதம் உள்ள ஜனக்களுடைய பிறவிக்குத் தானே பயனாக உள்ளவன். கீழே உள்ள வரிகள் காண்க:

- ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணம் (5-17-3) – அத்ய மே ஸபலம் ஜந்ம – இப்போதுதான் எனது ஜன்மம் பயன் அடைந்தது (க்ருஷ்ணனைக் காணச் செல்லும் அக்ரூரருடைய வாக்கியம்)
- ஜந்மந்யவிபலா ஸைகா ய கோவிந்தாச்ரயா க்ரியா – இந்தப் பிறவியில், “பயனற்ற செயல்” என்று கூறப்படாமல் உள்ளது எது என்றால், க்ருஷ்ணனுக்காகச் செய்யப்படும் செயலே ஆகும்.
- ஸுஜந்ம தேஹமத்யந்தம் ததேவாலேஷஜந்துஷு யதேவ புலகோத்பாஸி விஷ்ணுநாமாநி கீர்த்திதே – இந்த உலகில் உள்ள அனைவரிலும், யார் ஒருவனுக்கு விஷ்ணுவின் திருநாமத்தை கேட்ட உடனேயே மயிர்க்கூச்சல் உண்டாகிறதோ, அவனுடைய பிறவியே சிறந்ததாகும்.
- அத்ய ஜந்ம யதார்த்த மே – இன்று என்னுடைய ஜன்மம் பயன் கொண்டதானது.

948. பீம:

இப்படியாக தன்னுடைய மஹாஅனுக்ரஹம் என்பதை விரும்பாமல் உள்ளவர்களுக்கு கர்ப்பவாஸம், நரகம் போன்ற பல துன்பங்களை அளிப்பதால் பயங்கரமானவன். தனக்கு அடிமையாக இருத்தல் என்பதே கரையேறும் உபாயம் என்னும் நன்மையைத் தேடிக் கொள்ளாதவர்களைத் தனது சத்ருவாக எண்ணுபவன். ஸ்ரீமத் பகவத்கீதை (16-19) – தாநஹம் த்விஷத: - என்னை வெறுப்பவர்களையும், தூஷிப்பவர்களையும் மீண்டும் ஸம்ஸாரத்தில் தள்ளுகிறேன் – என்றது காண்க.

949. பீமபராக்ரம:

இந்த உலகிற்கு அச்சத்தையும் தீங்கையும் அளிக்கும் ஹிரண்யன் முதலாவர்களுக்கு அச்சத்தை அளிக்கவல்ல பயங்கரமான பராக்கிரமம் உள்ளவன். இவ்விதம் அச்சுறுத்துவது அனுக்ரஹம் அல்லாமல் தண்டனை அல்ல; காரணம், பைத்தியம் பிடித்த ஒருவனை விலங்கு கொண்டு கட்டுதல் என்பது அவனால் பாதிக்கப்படவல்ல மற்றவர்களுக்கு நன்மையே அல்லவோ?

950. ஆதாரநிலய:

தர்மவான்கள் என்பதால் உலகிற்கு ஆதாரமாக உள்ள ப்ரஹ்லாதன், விபீஷணன், பாண்டவர்கள் போன்றவர்களுக்கு ஆதாரமாக உள்ளவன். ஸ்ரீவிஷ்ணுஸ்ம்ருதி – வர்ணாச்ரமாசாரபரா: ஸந்த: சாஸ்த்ரைகதத்பரா: த்வாம் ஹரே தாரயிஷ்யந்தி தேஷு த்வத்பாரமாஹிதம் – பூமியே! வர்ணாச்ரங்களை எப்போதும் கடைப்பிடித்தபடி, சாஸ்த்ரங்களை மட்டுமே நம்பியபடி உள்ள சாதுக்கள் மட்டுமே உன்னைத் தாங்குவார்கள்; உன்னுடைய பாரம் அவர்களிடமே ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது – என்றது காண்க.

அழகியமணவாளன் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பராசரபட்டர் திருவடிகளே தஞ்சம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

பகவத் ராமானுஜர் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீபாஷ்யம்

(பகுதி - 175)

1-1-30 ந வக்துராத்மாபதேசாத் இதி சேத் அத்யாத்ம ஸம்பந்த பூமா ஹ்யஸ்மிந்

பொருள் - உபதேசிப்பவனாகிய இந்த்ரன், தன்னையே உபாஸிக்கவேண்டும் என்று கூறுவதால், இந்த்ரன் மற்றும் ப்ராணன் போன்று பதங்களால் கூறப்படுவது ப்ரஹ்மம் அல்ல என்று கூறினால் சரியல்ல; பரமாத்மாவுக்குத் தொடர்புடைய பெருமைகள் இந்த ப்ரகரணத்தில் காணப்படுகிறது அல்லவோ?

பூர்வபக்ஷம் - இந்த்ரன், ப்ராணன் போன்ற பதங்கள் மூலம் பரப்ரஹ்மமே கூறப்பட்டது என்று உரைப்பது சரியல்ல. இவ்விதம் நீங்கள் கூறுவதற்குக் கௌஷீதகீ உபநிஷத் (3-9) - மாமேவ விஜானீஹி ப்ரானோஸ்மி ப்ரஜ்ஞாத்மா தம் மாமாயுரம்ருத மித்யுபாஸ்ஸ்வ - என்னை அறிவாய், நானே ப்ராணன் மற்றும் ப்ரஜ்ஞாத்மா, என்னையே அம்ருதமாகவும் கொண்ட - என்ற வாக்கியத்தினால் மறுப்பு உரைக்க இயலும். அதாவது இந்த வரியில் இந்த்ரன் ப்ரதர்த்தனிடம் தன்னையே உபாஸிக்கும்படியாகக் கூறுகிறான். அதாவது கௌஷீதகீ உபநிஷத் (3-1) - த்ரிசீர்ஷாணம் த்வாஷ்ட்ரமஹநம் - மூன்று தலை உள்ளவனும், த்வஷ்டாவின் மகனுமாய விச்வரூபனை நான் கொன்றேன் - என்றுள்ள வரி தொடக்கமாக, ஜீவனாகிய தனக்குரிய அடையாளங்களை உரைத்தான். ஆக இந்த ப்ரகரணத்தின் தொடக்கத்தில் ஜீவனுக்கு உரிய அடையாளங்கள் காணப்படுவதால், முடிவில் உள்ள கௌஷீதகீ உபநிஷத் (3-9) - ஆநந்தோ அஜரோ அம்ருத - ஆனந்தம் நிறைந்தவன், வயோதிகம் அற்றவன், மரணம் அற்றவன் - என்ற வரியிலும் ஜீவனைக் குறித்து உரைத்ததாகவே கொள்ளவேண்டும்.

ஸித்தாந்தம் - இதனை, அத்யாத்ம ஸம்பந்த பூமா ஹ்யஸ்மிந் - ப்ரஹ்மத்துடன் ஸம்பந்தம் கொண்ட பெருமைகள் - என்பதால் மறுக்கிறார். ஆத்மாவுக்குள்ளே இருக்கும் ஆத்மா என்பது அந்தப் பரமாத்மாவின் தன்மை ஆகும். பூமா என்பது அதன் பரந்த தன்மையை உணர்த்துகிறது. அதாவது அது பலவாக உள்ளது என்று கருத்து. அதாவது அனைத்தும் அந்தப் ப்ரஹ்மத்தின் உள்ளே இருக்கின்றன என்பதன் மூலம் பலவற்றுடன் ஸம்பந்தம் என்ற நிலை வெளிப்படுகிறது. இப்படியாகப் பலவாக உள்ள நிலை என்பது இங்கு உபதேசம் செய்பவன் (பூர்வபக்ஷம் காண்க) ப்ரஹ்மமாக இருந்ததால் மட்டுமே பொருந்தும். மேலும் கௌஷீதகீ உபநிஷத்தில் (3-8) - தத் யதா ரதஸ்யாரேஷு நேமிரர்ப்பிதா நாபாவரா அர்ப்பிதா: ஏவமேவைதா பூதமாத்ரா: ப்ரஜ்ஞாமாத்ரா ஸ்வர்ப்பிதா: ப்ரஜ்ஞாமாத்ரா: ப்ராணேர்ப்பிதா: ஸ ஏஷ ப்ராண ஏவ ப்ரஜ்ஞாமாநந்தோ அஜர: அம்ருத: - ஒரு தேரின் சக்ரத்தின் ஆரங்களில் நேமி எனப்படும் வட்டம் எவ்விதம் கோர்க்கப்பட்டுள்ளதோ, அந்த ஆரங்கள் நடுவில் எவ்விதம் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதோ அதே போன்று அசேதனங்கள் அனைத்தும் சேதனப் பொருள்களில் கோர்க்கப்பட்டுள்ளன; சேதனப் பொருள்கள் அனைத்து ப்ராணன் எனப்படும் பரமாத்மாவில் கோர்க்கப்பட்டுள்ளன; இந்தப் பரமாத்மாவே ஆனந்தமயன், வயோதிகம் அற்றவன், மரணம் அற்றவன் என்று படிக்கப்பட்டான். அதாவது பூதமாத்ரா என்பதன் மூலம் அனைத்து அசேதனங்களும் படிக்கப்பட்டன; ப்ரஜ்ஞாமாத்ரா என்பதன் மூலம் அவற்றுக்கு ஆதாரமாக உள்ள அனைத்து சேதனங்களும் படிக்கப்பட்டன. இந்தச் சேதனங்களுடைய ஆதாரமாகவே ப்ராணம் மற்றும் இந்த்ரன் போன்ற பதங்களால் கூறப்படும் வஸ்து படிக்கப்பட்டது. அந்த வஸ்துவே “ஆனந்தமயம், வயோதிகம் அற்றது, மரணம் அற்றது” என்று படிக்கப்பட்டது. ஆக இங்கு கூறப்பட்டது என்னவென்றால் - அனைத்து சேதனங்கள் மற்றும் அசேதனங்களுக்கு ஆதாரமாக உள்ள தன்மை என்பது ஜீவனைக் காட்டிலும் வேறான பரமாத்மாவுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்பதாகும்.

தென்னரங்கன் திருவடிகளே சரணம்
தென்னரங்கன் செல்வம் முற்றும் திருத்தி வைத்த இராமாநுசன்
திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்ரீவேதாந்த மஹாதேசிகன் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீமத் ரஹஸ்யத்ரயஸாரம்

(பகுதி - 175)

பாகவதர்களுக்கு அடிமையாக இருத்தல் கிட்டும் முறை

மூலம் - இப்படி அத்யந்த பரார்த்ய பாரதந்த்ரயங்கள் ஸித்திக்கையாலே “அடியார்க்கு என்னையாட்படுத்த விமலன்” என்கிறபடியே ஸ்வதந்த்ரனான சேஷிக்கு இஷ்டவிநியோகார்ஹனானபடியாலே ததீய சேஷத்வமும் இங்கே ஸித்தம். சேஷியுமாய் ஸ்வதந்த்ரனுமாகையாலே ஈச்வரன் இவ்வாத்மாவைத் தனக்கு நல்லவரான அடியார்க்குத் தன் உகப்பாலே சேஷமாக்கினால் இது ப்ராப்தமன்றென்னவொண்ணாது; விலக்கவொண்ணாது, சேஷியாகையாலே இஷ்டவிநியோகத்துக்கு ப்ராப்தன்; ஸ்வதந்த்ரனாகையாலே இதுக்கு ஸமர்த்தன், “மற்றும் ஓர் தெய்வம் உளதென்று இருப்பாரோடு உற்றிலேன், உற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை” என்கிற பாட்டிலும் இவ்வர்த்தம் கண்டு கொள்வது.

விளக்கம் - ஆக ஜீவாத்மா ஈச்வரனுக்காக மட்டுமே உள்ளன் என்பதும், அவனுக்கு வசப்பட்டவன் என்பதும் தெளிவாகிறது. அமலனாதிபிரான் (1) - அடியார்க்கு என்னை ஆட்படுத்த விமலன் - என்பதற்கு ஏற்ப, எஜமானனாகிய ஈச்வரனுக்கு விருப்பமானவற்றை மட்டுமே ஜீவன் செய்யவேண்டும் என்பதால், அவனுடைய விருப்பதிற்கு ஏற்ப அவனுடைய அடியார்க்குத் தொண்டு செய்யும்படிச் செய்வதால், பாகவதர்களுக்குக் கைங்கர்யம் செய்தல் என்பது உண்டாகிறது. நம்முடைய எஜமானனும், சுதந்திரமானவனும் ஆகிய ஈச்வரன் தன்னுடைய மகிழ்வு காரணமாக நல்ல பாகவதர்களுக்கு நம்மை அடிமையாக்கினால், அது சரியல்ல என்று எண்ணக்கூடாது, அதனை விலக்கவும் முயற்சி செய்யக்கூடாது. நமது எஜமானன் என்பதால், தன்னுடைய விருப்பம் போன்று நம்மை அவன்

பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அவன் சுதந்திரமானவன் என்பதால் இவ்விதம் செய்யும் திறன் அவனுக்கு உள்ளது. பெரியதிருமொழி (8-10-3) - மற்றும் ஓர் தெய்வம் உளதென்று இருப்பாரோடு உற்றிலேன், உற்றதும் உன்னடியார்க்கடிமை - உன்னைத் தவிர மற்றொரு தெய்வம் உண்டு என்பவர்களோடு நான் சேரமாட்டேன், உன்னை அடைந்தவர்களுக்கே நான் அடிமை - என்னும் பாசுரத்தில் இந்தப் பொருள் வெளிப்படுவது காண்க.

ஸ்வேச்சயைவ பரேசாஸ்ய தாததீந்ய பலாத்து ந:

பகவத்பக்த சேஷத்வம் ஸ்வேச்சயாபி க்வசித் பவேத்

பொருள் - உயர்ந்த இந்தரன் போன்றவர்களுக்கு ஈச்வரனாக உள்ள ஸர்வேச்வரனுக்கு தனது அடியார்களுக்கு தான் அடிமையாக இருக்கவேண்டும் என்னும் எண்ணம் அவனுடைய விருப்பத்தால் ஏற்படுகிறது. ஆனால் அவனுடைய அடியார்களுக்கு நாம் அடிமையாக இருக்கவேண்டும் என்னும் எண்ணம், நாம் அவனுக்கு வசப்பட்டுள்ளதால் உண்டாகிறது. ஆனால் சில நேரங்களில் அது போன்று நம்முடைய விருப்பத்தாலும் உண்டாகும்.

குணாதிகே ஹி விஷயே குணஸாரஸ்ய வேதிந:

ராமே ராமாநுஜஸ்யேவ தாஸ்யம் குணக்ருதம் பவேத்

பொருள் - நல்ல குணங்கள் பொருந்திய பாகவதர்களைக் குறித்து அடிமைத்தன்மை உண்டாவது என்பது, இராமனிடம் லக்ஷ்மணன் போன்று, அவர்களுடைய குணங்களிக் ரஸம் அறிந்தவனுக்கு, அவனுடைய குணத்தால் உண்டாகும்.

தாஸ்யமைச்வரீயோகேந ஜ்ஞாதீநாம் ச கரோப்யஹம்

அர்த்தபோக்தா ச போகாநாம் வாக்குரிக்தாநி ச சஷமே

பொருள் - க்ருஷ்ணன் கூறுவது, “ஈச்வரனுடைய ஸ்வபாவமாக உள்ள சுதந்திரம் என்பதன் தொடர்பு காரணமாக நான் எனது பக்தர்களுக்குத் தொண்டு செய்கிறேன். எனது இன்பங்களில் ஒரு பகுதியை நான் அனுபவித்து, மற்ற

பகுதியை அவர்களுக்கு அளிக்கிறேன். அவர்களுடைய வாயால் கூறப்படும் கடுமையான சொற்களையும் நான் பொறுத்துக் கொள்கிறேன்”, என்பதாகும்.

இதி ஸ்வோக்திநயாதேவ ஸ்வபக்தவிஷயே விபு:

ஆத்மாத்மீயஸ்ய ஸர்வஸ்ய ஸங்கல்பயதி சேஷதாம்

பொருள் – இப்படியாக தான் கூறிய (மேலே உள்ள க்ருஷ்ண வாக்கியம்) நியாயத்தால் சுதந்திரமான ஸர்வேச்வரன், தனது பக்தர்கள் விஷயத்தில், தனக்கு மட்டும் அல்லாமல் தன்னைச் சேர்ந்த பலவற்றுக்கும் “பக்தர்களுக்கு அடிமை” என்பதை முடிவு செய்கிறான்.

அந்யோந்ய சேஷபாவோபி பரஸ்வாதந்தர்ய ஸ்வபவ:

தத்ததாகாரபேதேந யுக்த இத்யுபபாதிதம்

பொருள் – பாகவதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அடிமைகளாகக் கைங்கர்யம் செய்தபடி இருத்தல் என்பது, ஸர்வேச்வரனுடைய சுதந்திரம் காரணமாக உண்டாகிறது என்பதும், அவ்விதம் இருத்தல் என்பது பொருத்தாமனது என்பதும் புருஷார்த்தகாஷ்டாதிகாரத்தில் முன்பே கூறப்பட்டது.

தூப்புல் பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

... தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாச்சியார் ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி பிள்ளை லோகாசார்யர் அருளிச் செய்த

ஸ்ரீவசனபூஷணம்

இதற்கு ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
(பகுதி - 134)

444. ஸ்வ ஸ்வாதந்தர்ய பயத்தாலே பக்தி நமூவிற்று.

அவதாரிகை - இப்படி (ஆசார்யா பிமாநமொழிய கதியில்லை) என்பானென்? சாஸ்த்ர ஸித்தங்களான பக்த்யாத்யுபாய விசேஷங்களுண்டே! என்கிற சங்கையிலே, இதொழிந்தவை யெல்லா மிவனுக் குபாயமன்றிக்கே நின்றமையை அடைவே யருளிச்செய்கிறார் மேல். அதில் ப்ரதமத்திலே, பக்தி உபாயமன்றியே நின்றபடியை அருளிச்செய்கிறார் (ஸ்வஸ்வாதந்தர்ய) இத்யாதியாலே.

விளக்கம் - இவ்விதம் சூர்ணை 443ல் உள்ளபடி - ஆசார்ய அபிமாநம் ஒழிய கதியில்லை - என்று ஏன் கூறவேண்டும்? சாஸ்த்ரங்களில் பக்தி உபாயம் போன்ற பலவும் கூறப்பட்டுள்ளன அல்லவோ? இவ்விதம் ஒரு சந்தேகம் எழலாம் என்பதால், ஆசார்ய அபிமானம் தவிர்ந்துள்ள மற்ற உபாயங்கள் அனைத்தும் உண்மையாக இவனுக்கு உபாயம் அல்லாமல் உள்ளதை வரிசையாக அருளிச்செய்கிறார். அவற்றில் முதலானவதாக பக்தியோகம் உபாயம் அல்லாமல் இருப்பதை இந்தச் சூர்ணையில் உரைக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, பகவத்ப்ராப்தி ஸாதநதயா விஹிதையாய் ஸ்வயத்தந ஸாத்யையான பக்தி, பகவதேக பாரதந்தர்ய விரோதியான விரோதியான ஸ்வஸ்வாதந்தர்யத்தை யுண்டாக்கு மென்னும் பயத்தாலே இவனுக் குபாயமன்றியிலே நமூவி நின்ற தென்கை.

விளக்கம் - ஸர்வேச்வரனை அடைவதற்கு உபாயமாக விதிக்கப்பட்டதும், ஜீவாத்மா தனது முயற்சியால் அடைவதும் என்று கூறப்படும் பக்தியானது, பகவானுக்கு மட்டுமே வசப்பட்டு நிற்பது என்ற நிலைக்கு விரோதியாக உள்ளதால், “பக்தியிடம் வசப்பட்டிருத்தல்” என்ற தனது சுதந்திர நிலையை ஏற்படுத்துக்கூடும் என்ற அச்சம் காரணமாக, இவனுக்கு உபாயமாக உள்ளது என்று தன்மையில் இருந்து நழுவுகிறது.

445. பகவத் ஸ்வாதந்தர்ய பயத்தாலே ப்ரபத்தி நழுவிற்று.

அவதாரிகை - அநந்தரம், ப்ரபத்தி யுபாயமன்றியே நின்றபடியை அருளிச்செய்கிறார் (பகவத் ஸ்வாதந்தர்ய) இத்யாதியாலே.

விளக்கம் - அடுத்து ப்ரபத்தியும் உபாயமாக இல்லாத நிலையை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, ஸ்வபாரதந்தர்யாநுரூபையாய் மஹா விச்வாஸரூபையான ப்ரபத்தி, பந்தமோக்ஷோபாய நிர்வாஹகனான பகவான் தன் ஸ்வாதந்தர்யத்தாலே மீளவும் கர்மாநுகுணமாக வைத்த சிந்தை வாங்குவித்து ஸம்ஸரிப்பிக்கில் செய்வதென்? என்கிற மஹாபயத்தாலே இவனுக்குபாயமன்றியிலே நழுவி நின்ற தென்கை.

விளக்கம் - தன்னுடைய சுதந்திரத்திற்கு ஏற்றபடி ஸர்வேச்வரனிடம் மஹாவிச்வாஸம் என்ற வடிவமாக உள்ளது ப்ரபத்தியாகும். ஆனால் இத்தகைய ப்ரபத்தி என்பது, ஸம்ஸாரபந்தம் மற்றும் மோக்ஷம் ஆகியவற்றின் நிர்வாஹகனாக உள்ள ஸர்வேச்வரன் தனது தடையற்ற சுதந்திரம் காரணமாக, மீண்டும் கர்மங்களைக் காரணமாகக் காண்பித்து, ஸம்ஸாரத்தில் உழலும்படிச் செய்தால் என்ன செய்வது என்ற அச்சம் காரணமாக, இவனுக்கு உபாயமாக உள்ள தன்மையில் இருந்து விலகுகிறது.

446. ஆசார்யனையும் தான் பற்றும் பற்று அஹங்கார கர்ப்பமாகையாலே, காலன் கொண்டு மோதிரமிடுமோபாதி.

அவதாரிகை - அநந்தரம், ஆசார்ய விஷயத்தில் ஸ்வகீய ஸ்வீகார முபாயமன்றிக்கே யொழிந்தமையை அருளிச்செய்கிறார் (ஆசார்யனையும்) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - அடுத்ததாக, ஆசார்யனை தான் பற்றுகின்ற பற்று என்பதும் உபாயமாக இல்லாமல் உள்ளதை அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, ஆசார்யனையும் உபாயமாகத்தான் ஸ்வீகரிக்கிற ஸ்வீகாரம், ஸ்வபலித்வ கர்த்தருத்வரூபமாய் ஸ்வரூப நாசகமாயிருக்கிற அஹங்காரத்தையுள்ளே யுடைத்தா யிருக்கையாலே, ஸ்வ விநாசகரமான காலனை ப்ரதி க்ரஹித்து அந்தப் பொன்னாலே அங்குளீயக தாரணம் பண்ணினால் அவத்யகரமாமோபாதி தன்னுடைய ஸ்வரூபத்துக் கவத்யகரமா யிருக்கு மென்கை. ஆகையால் இதுவும் உபாயமன்றியே நின்றதென்று கருத்து.

விளக்கம் - ஆசார்யனை உபாயமாகப் பற்றுகின்ற பற்று என்பது, “நான் இவ்விதம் பற்றுகிறேன், இதன் பலன் எனக்குக் கிட்டும்”, என்ற ஆத்மஸ்வரூப விரோதியான அஹங்காரத்தை ஏற்படுத்திவிடும். இது எவ்விதம் உள்ளது என்றால், தன்னுடைய மரணத்தை வரவழைத்துக் கொண்டு அதனால் கிட்டும் பணம் மூலமாக தங்கமோதிரம் வாங்கி அணிவது போன்று உள்ளது. இந்தச் செயல் எத்தனை தாழ்ச்சியோ அது போன்று ஆசார்யனை உபாயமாகப் பற்றும் பற்று என்பதும் ஆத்மஸ்வரூபத்துக்கு ஏற்காத தாழ்ந்த செயல் ஆகும். ஆகவே இது உபாயம் அல்ல என்று கருத்து.

447. ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்.

அவதாரிகை - பாரிசேஷ்யாத் கீழ் தாமருளிச்செய்ததே உபாயமென்று தலைக்கட்டுகிறார் (ஆசார்யாபிமானமே யுத்தாரகம்) என்று.

விளக்கம் – மற்ற அனைத்தையும் தள்ளியதால் எஞ்சி நிற்பதும், தான் மேலே அருளிச் செய்ததும் ஆகிய ஆசார்ய அபிமானமே மேலான உபாயம் என்று உரைக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் – அதாவது, மோஷு ஸாதநதயா சாஸ்த்ர ஸித்தங்களான பக்த்யாதி களொன்று முபாயமன்றியிலே நின்றபின்பு, நிரதிசய க்ருபாவானாய் நிர்ஹேதுகமாகத் தன்னை யங்கீகரித்தருளி நிரபாயமாக நோக்கிக்கொண்டு போரு மாசார்யன் “இவன் நம்முடையவன்” என்றிருக்கு மந்தவபிமாநமே யிவனை ஸம்ஸாரத்தினின்றும் உத்தரிப்பிக்கு மென்கை. ஆக, (ஸ்வதந்த்ரணை யுபாயமாகத்தான் பற்றின போதிறே) என்று தொடங்கி உபபாதித்துக் கொண்டு வந்த சரமோபாய ஸ்வரூபத்தை யுள்ளபடி சோதித்து நிர்ணயித்தருளினாராய்த்து.

விளக்கம் - மோஷு உபாயங்கள் என்று சாஸ்த்ரங்கள் விதித்துள்ள பக்தி போன்றவை உபாயம் அல்ல என்று ஆன பின்னர், எல்லையற்ற கருணை உள்ளவராகவும், எந்தவிதமான காரணமும் இல்லாமல் நம்மை அங்கீகரித்துக்கொண்டு, நமக்கு எந்தவிதமான தீமையும் வராமல் காப்பாற்றுவதும் ஆசார்யன் ஆவார். இவ்விதம் உள்ள ஆசார்யன், “இவன் நம்மைச் சேர்ந்தவன்” என்று கொள்ளும் அபிமானம் மட்டுமே இவனை ஸம்ஸாரத்திலிருந்து உயர்த்திவிடும் என்று கருத்து. ஆகவே, சூர்ணை 407ல் ஸ்வதந்த்ரணை யுபாயமாகத்தான் பற்றின போதிறே – என்றுள்ள வாக்கியம் தொடங்கி விவரித்து வந்து இறுதி உபாயத்தின் ஸ்வரூபத்தை, உள்ளது உள்ளபடி ஆராய்ந்து இங்கு நிரூபித்து அருளினார் என்று கருத்து.

448. கைப்பட்ட பொருளைக் கைவிட்டுப் புதைத்த பொருளைக் கணிசிக்கக் கடவனல்லன்.

அவதாரிகை - அநந்தரம், இவ்வுபாய நிஷ்டனான வதிகாரிக்கு கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்ய விஷயங்களை விஸ்தரேண வருளிச்செய்கிறார். அதில், ப்ரதமத்திலே, ஸுலபமான ஆசார்ய விஷயத்தை விட்டு துர்லபமான பகவத்விஷயத்தை

யிச்சிப்பானல்லென்னு மிடத்தை த்ருஷ்டாந்த முகேந வருளிச்செய்கிறார் (கைப்பட்ட) இத்யாதியாலே.

விளக்கம் - அடுத்ததாக ஆசார்ய அபிமானம் என்ற உபாயத்தில் நிலைநிற்கும் அதிகாரிக்குச் செய்யத்தக்க விஷயங்கள் எவை என்று விரிவாக அருளிச்செய்கிறார். அவற்றில் முதலாவதாக, எளிதாகக் கிட்டவல்ல ஆசார்யனைக் கைவிட்டு, அரிதாக உள்ள பகவத் விஷயத்தை உபாயமாக விரும்புதல் கூடாது என்று இந்தச் சூர்ணையில் ஓர் உதாரணம் மூலம் அருளிச்செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, கையிலே யிருக்கிற தநம்போலே அதிஸுலபனா யிருக்கிற ஆசார்யனைக் குறைய நினைத்து அநாதரத்தாலே கைவிட்டு, பூமியிலே பிறர் புதைத்து வைத்த தநம்போலே எட்டப்படாமையாலே “அரும்பொருள்” என்னும்படி துர்லபமான பகவத் விஷயத்தை ரக்ஷகமாகப் பற்ற இச்சிக்கக் கடவனல்ல னென்கை. “ஸுலபம் ஸ்வகூரும் த்யக்த்வா துர்லபம் ய உபாஸதே, லப்தம் த்யக்த்வா தநம் மூடோ குப்த மந்வேஷதி சஷிதௌ” என்றும், “பற்று குருவை” என்று தொடங்கி, “தன், கைப்பொருள் விட்டாரேனும் காசினியில் தாம் புதைத்த, அப்பொருள் தேடித் திரிவானற்று” என்றும் சொல்லக்கடவதிறே.

விளக்கம் - அதாவது, கையில் உள்ள பணம் போன்று மிகவும் எளிதாகக் கிட்டவல்ல ஆசார்யனைத் தாழ்வாகச் சிந்தித்து ஆராதிக்காமல் கைவிட்டு, பூமிக்கு அடியில் மற்றவர்களால் புதைத்து வைக்கப்பட்ட காரணத்தால் யாருக்கும் எட்டாமல் உள்ளதால் “இது கிட்டுவதற்கு அரியது” என்று கிட்டுவதற்கு அரிதாக உள்ள பகவத் விஷயத்தைத் தனக்குப் பாதுகாப்பாக விரும்புதல் கூடாது. இதனைக் கீழே உள்ள வரிகளில் தெளிவாகக் காணலாம்:

- ஸுலபம் ஸ்வகூரும் த்யக்த்வா துர்லபம் ய உபாஸதே, லப்தம் த்யக்த்வா தநம் மூடோ குப்த மந்வேஷதி சஷிதௌ - கிடைப்பதற்கு எளிய ஆசார்யனைக் கைவிட்டு யார் ஒருவன் கிடைப்பதற்கு அரிய பகவானை வணங்குகிறானோ அவன், கையில் உள்ள பொருளை விட்டு பூமியில் புதைத்து வைக்கப்பட்ட பொருளைத் தேடும் மூடன் ஆவான்.

- ஞானசாரம் (34) - தன், கைப்பொருள் விட்டாரேனும் காசினியில் தாம் புதைத்த, அப்பொருள் தேடித் திரிவானற்று - தான் அண்டியுள்ள ஆசார்யன் தனக்குத் தஞ்சமல்ல என்று எண்ணி, மற்றொருவனான பரம்பொருளைத் தஞ்சமாகக் கொள்ளுதல் என்பது, தனது கையில் உள்ள செல்வத்தை விடுத்து யாரோ பூமியில் புதைத்து வைத்துள்ள செல்வத்தைத் தேடி அலைபவன் செயல் போன்றதாகும்.

449. விடாய் பிறந்தபோது கரஸ்தமான உதகத்தை உபேசுஷித்து ஜீமுத ஜலத்தையும் ஸாகர ஸலிலத்தையும் ஸரித் ஸலிலத்தையும் வாபீகூப பயாஸ்ஸுக்களையும் வாஞ்சிக்கக் கடவனல்லன் [உதகம் = நீர், ஜீமுதம் = மேகம், ஸாகரஸலிலம் = திருப்பாற்கடல் நீர், ஸரித்ஸலிலம் = ஆற்று நீர், வாபீ = குளம், பயஸ்ஸு = நீர், கூபம் = கிணறு]

அவதாரிகை - இன்னமும் சில த்ருஷ்டாந்த முகத்தாலே, ஸுலபமான ஆசார்ய விஷயத்தை விட்டு துர்லபமான பகவத் விஷயத்தை யாசைப்படுவானல்ல என்கிறார் மேல் (விடாய் பிறந்தபோது) என்று தொடங்கி.

விளக்கம் - மேலும் சில உதாரணங்கள் மூலம், எளியவனாக உள்ள ஆசார்யனைக் கைவிட்டு, அரியவனாக உள்ள பகவானை ஆசைப்படக்கூடாது என்பதை அருளிச் செய்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - அதாவது, பிபாலை விஞ்சினபோது சடக்கென பாநம் பண்ணலாம்படி பாத்ர கதமாய்க்கொண்டு தன் கையிலிருக்கிற ஜலத்தை ஸுலபதையே ஹேதுவாக வநாதரித்துத் தரையிலே யுகுத்து. ஆகாசஸ்தமாகக் கொண் டெட்டாதபடியாயும் பூமிஸ்தமா யிருக்க தூரஸ்தமாயும் ஆஸந்தமா யிருக்கச்செய்தே பெருகுங்காலமொழிய வற்றின காலமின்றிக்கேயும் எப்போதும் முண்டானாலும் அவ்வளவும் சென்று உபஜீவிக்க வேண்டியும் இருந்தவிடந்தன்னிலே யுண்டாயும் கநித்ராதிகள் கொண்டு கல்லிப் பெறவேண்டி யிருக்கும் ஜீமுதாதிகளின் ஜலத்தை யாசைப்படுமவனைப்போலே,

ரஷாகாபேசைஷ பிறந்த தசையிலப்போதே தனக்குதவும்படி கைபுகுந்திருக்கிற வாசார்யவிஷயத்தை ஸௌலப்யமே பற்றாசாக உபேசுஷித்து, பரமாகாச வர்த்தியாய் துஷ்ப்ராபமா யிருக்கிற பரத்வத்தையும், பூமியிலேயாயும் சுஷிராப்தியளவும் செல்ல வல்லவர்களுக்கன்றியே யுதவாத வ்யூஹத்தையும், ஆஸந்நமாக வந்தும் தாத்தகாலிகர்க் கொழிய பாச்சாத்யர்க் குதவாத விபவத்தையும், நித்யஸந்நிதி யுண்டாயும் ஸம்பாஷணாதிகளா லிவனோடு கைகலந்திராத வர்ச்சாவதரத்தையும், இருக்கிறவிடந் தன்னிலே யுண்டாயிருந்ததாகிலும் யமநியமாதி க்ரமேண யத்நித்து தர்சிக்கவேண்டும் அந்தர்யாமித்வத்தையு மாசைப்படக் கடவனல்ல னென்கை. “சக்ஷார் கமயம் குரும் த்யக்த்வா சாஸ்த்ர கம்யந்து யஸ் மரேத், கரஸ்தமுதகம் த்யக்த்வா கநஸ்த மபிவாஞ்சதி” என்றும், “எட்டவிருந்த குருவை யிறை யன்றென்று விட்டு” என்று தொடங்கி, “அம்புதத்தைப் பார்த்திருப்பா னற்று” என்றும் சொல்லக்கடவதிறே. இது வ்யூஹாதிகளுக்கு முபலக்ஷணம்.

விளக்கம் - தாகம் அதிகமாக உள்ளபோது தனது கையில் உள்ளதான பாத்திரத்தில் உடனே பருகவல்லதான நீரை, தரையில் கொட்டிவிட்டு, ஆகாயத்தில் உள்ளதால் கைக்கு எட்டாமலும், பூமியில் உள்ளபோதிலும் மிகவும் தூரத்தில் உள்ளதாலும், அருகில் இருந்தாலும் நீர் பெருகும் காலம் அல்லாமல் மற்ற காலங்களில் கிட்டாமல் உள்ளதாலும், எந்தக் காலத்திலும் கிட்டும் என்றாலும் நீண்ட தூரம் சென்று பருகும்படி உள்ளதாலும், இருந்த இடத்தில் கிடைக்கும் என்றாலும் மண்வெட்டிகள் போன்ற பலவற்றால் மட்டுமே பூமியை வெட்டிப் பெறவேண்டும் என்பதாலும் கிட்டுவதற்கு அரிதாக உள்ள நீரையும், மேகத்தில் உள்ள நீரையும் விரும்புவன் போன்று செய்வது என்னவென்றால் - தன்னை யாரேனும் காப்பாற்றவேண்டும் என்று எண்ணிய சமயத்தில் தனக்கு உதவும் நிலையில் எப்போதும் ஆசார்யன் அருகில் உள்ளார் என்றபோதிலும், அவருடைய எளிமையைக் கண்டு உதாஸீனம் செய்து - பரமபதத்தில் உள்ளவனாய், கிட்டுவதற்கு அரியவனாக உள்ள பர நிலையையும், பூமியில் உள்ளபோதிலும் திருப்பாற்கடல் வரை சென்று காண முடிந்தவர்களுக்கு மட்டும் உதவும் வ்யூஹ நிலையையும், அருகில் வந்து அவதரிக்கும் போதும் அந்தக் காலகட்டத்தில் வாழ்ந்தவர்களுக்கு அல்லாமல் பிற்காலத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு உதவாத அவதார

நிலையையும், எந்தக் காலத்திலும் அருகில் உள்ளபோதிலும் பேசுவது முதலான செயல்கள் செய்து ஜீவன்களுடன் சேர்ந்து நிற்காத அர்ச்சாவதார நிலையையும், ஜீவன் உள்ள இடத்திலேயே உள்ள ஸர்வேச்வரன் என்பதற்கு ஏற்ப யமம், நியமம் போன்ற நெறிகளை முறையாகக் கடைப்பிடித்து நின்றால் மட்டுமே காண இயல்வதாகிய அந்தர்யாமி நிலையும் ஆசைப்படுதல் கூடாது. கீழே உள்ள வரிகள் காண்க:

- புராண ஸமுச்சயம் - சக்ஷர் கமயம் குரும் த்யக்த்வா சாஸ்த்ர கம்யந்து யஸ் மரேத், கரஸ்தமுதகம் த்யக்த்வா கநஸ்த மபிவாஞ்சதி - கண்ணுக்கு நேரே புலப்படும் ஆசார்யனை விட்டு சாஸ்த்ரங்களால் மட்டுமே அறியவல்ல ஸர்வேச்வரனை யார் ஒருவன் எண்ணுகிறானோ, அவன் கையில் உள்ள நீரை விடுத்து மேகத்தில் உள்ள நீரை விரும்புவன் போன்றவன் ஆவான்.
- ஞானசாரம் (33) – எட்டவிருந்த குருவை யிறை யன்றென்று விட்டு ... அம்புதத்தைப் பார்த்திருப்பா னற்று - அருகில் உள்ள ஆசார்யன் தனக்கு எஜமான அல்லன் என்று கைவிட்டு, அடைவதற்கு அரிதாக உள்ள ஸர்வேச்வரனை அடைய முற்படுதல் என்பது, கண்ணை மூடிக்கொண்டு கையில் உள்ள தண்ணீரை நிலத்தில் கொட்டிவிட்டு ஆகாயத்தில் உள்ள நீர் தனது தாகத்தைத் தீர்க்கும் என்று நிற்பவன் செயல் போன்றதாகும்.

ஸ்வாமி பிள்ளை லோகாசார்யர் திருவடிகளே சரணம்

ஸ்வாமி மணவாள மாமுனிகள் திருவடிகளே சரணம்

.....தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ப்ரபந்நஜந கூடஸ்தரான ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் அருளிச் செய்த

திருவாய்மொழி

இதற்கு ஸ்வாமி வடக்குத் திருவீதிப் பிள்ளை அருளிச் செய்த

முப்பத்தாறாயிரப்படி என்னும் ஈடு வ்யாக்யானம்

மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்

(பகுதி - 141)

2-5-6 பலபலவே யாபரண பேரும் பலபலவே

பலபலவே சோதி வடிவு பண்பெண்ணில்

பலபல கண்டுண்டு கேட்டுற்று மோந்தின்பம்

பலபலவே ஞானமும் பாம்பணை மேலாற்கேயோ

பொருள் - ஆதிசேஷனைப் படுக்கையாகக் கொண்டது போன்று என்னுடன் கலந்தவனுக்கு எந்தவிதமான தன்மைகள் உள்ளன என்று ஆராய்ந்து பார்த்தால் - திருவாபரணங்கள் பல உள்ளன; திருநாமங்கள் பல உள்ளன; ஜ்யோதிரூபமான திருமேனி பல உள்ளன; அவனைக் கண்டும், உண்டும், கேட்டும், ஸ்பர்சித்தும், முகர்ந்தும் ஏற்படும் இன்பங்களும் பல உள்ளன; அவனால் ஏற்படவல்ல ஞானமும் பல உள்ளன.

அவதாரிகை - தம்முடனே கலந்து ஆற்றானாய், அநேக சரீர பரிக்கரஹம் பண்ணி என்னை அநுபவியா நின்றான் கிடரென்கிறார்.

விளக்கம் - “என்னுடன் கலந்து நின்றான். அப்போது ஒரு திருமேனி கொண்டு மட்டும் என்னுடன் கலந்து அநுபவிப்பது போதாது என்று திருவுள்ளம் பற்றி, பல சரீரம் எடுத்து என்னை அநுபவித்தபடி உள்ளான்” என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (பலபலவே ஆபரணம்) ஜாதிபேதமும் வ்யக்திபேதமும் இருக்கிறபடி. திருக்கைக்குச் சாத்துமவை என்றால் அநேகம்; அவை தன்னிலே “இடைச்சரி, கடைச்சரி” என்று அநேகமாயிருக்குமிறே. (பேரும் பலபலவே) அநுபவ ஸமயத்தில் நாமக்ரஹணத்துக்கு இழிந்தவிடமெல்லாம் துறை; சீலப்பேர், வீரப்பேர் அநேகமா யிருக்குமிறே.

விளக்கம் - (பலபலவே ஆபரணம்) - பலவிதமான ஆபரணங்கள் என்று ஜாதி பேதம், பல ரூபங்களில் ஆபரணங்கள் என்று வடிவ பேதம். உதாரணமாகத் திருக்கரங்களில் அணிந்துள்ள ஆபரணமாகிய கங்கணம் போன்றவை பல உள்ளன. இவற்றில் தோள்வளை, முன் கையில் இடும் வளை என்று பல உண்டு. (பேரும் பலபலவே) - அவனை அநுபவிக்கும்போது திருநாமங்களை உரைத்தால் அது ஒவ்வொன்றும் பலவிதமாக உள்ள நிலை. கோவிந்தன் என்பது போன்ற சீல குணத்தை வெளிப்படுத்தும் திருநாமங்கள்; மதுசூதனன் என்பது போன்று வீரத்தை வெளிப்படுத்தும் பல திருநாமங்கள்.

வ்யாக்யானம் - (பலபலவே சோதிவடிவு) திருநாமத்வாரா காணும் வடிவுகளும் பல. அப்ராக்ருத திவ்யஸம்ஸ்தாநத்தை இதர ஸஜாதீயமாக்குகையாலே, எல்லாம் சோதி வடிவாயே இருக்குமிறே. ஸௌபரியைப்போலே அநேகம் வடிவு கொண்டாயிற்று இவரை அநுபவிக்கிறது. முக்தன் தன்னை அநுபவிக்கும்போது படுமாபோலே, தான் என்னை அநுபவிக்கப் பல வடிவு கொள்ளாநின்றான். (பண்பெண்ணில்) ப்ரகாரங்களை அநுஸந்திக்கில். (பலபல இத்யாதி) கண்டு, உண்டு, கேட்டு, உற்று, மோந்து உண்டாகக் கடவதான ஐந்த்ரிய ஸுகங்களும் பலபல. த்ருஷ்டி ப்ரியமா யிருக்குமவையும், புஜிக்குமவையும், ச்ரவணேந்த்ரிய விஷயமா யிருக்குமவையும், ஸ்பர்ச விஷயமா யிருக்குமவையும், க்ரோணேந்த்ரிய விஷயமா யிருக்குமவையுமாய் அநேகமிறே. (பலபலவே ஞானமும்) விஷயங்களைச் சொல்லுதல், அவற்றை அறிகைக்கு ஸாமக்ரியான ஜ்ஞாநங்களைச் சொல்லுதல். ஜ்ஞாநமும் பலவுண்டோ என்னில்; விஷயங்கள்தோறும் பேதிக்குமிறே ஜ்ஞாநமும். ஸ்வவ்யத்ரிக்கதங்களை யெல்லாம் விஷயமாக வுடையனாய், அவற்றையெல்லாம் அறியவும் வல்லனாய், அவற்றையெல்லாம் அநுபவித்தால் வரும் ஏற்றத்தையுமுடையனா யிருக்குமிறே.

விளக்கம் - (பலபலவே சோதிவடிவு) - “பலபலவே சோதி வடிவு” என்பதற்கு இரண்டு பொருள் உரைக்கலாம். பலவிதமான அவதாரங்கள் எடுப்பவன் மற்றும் ஆழ்வாரை அனுபவிப்பதற்காகப் பல திவ்யதேசங்களிலும் பல திவ்யமங்கள விக்ரஹங்களாக உள்ளவன் என்று இரண்டுவிதமாகக் கருத்து. திருநாமங்களின் மூலமாகக் காணவல்ல ரூபங்கள் பல பல உள்ளன. இந்த உலகத்துடன் தொடர்பு இல்லாத தனது திருமேனியை அனைத்துவிதமான உயிர்களுக்கும் சமமாக ஆக்கி இங்கு அவதரிக்கிறான். ஆனால் அப்போதும் அந்த ஒவ்வொரு ரூபமும் ஜ்யோதி வடிவமாக இருக்கும். ஸௌபரி முனிவர் போன்று பல ரூபம் எடுத்து அல்லவோ ஆழ்வாரை அனுபவிக்கிறான் (ஸௌபரி என்ற முனிவர், மாந்தாதா என்ற அரசனின் ஐம்பது பெண்களையும் திருமணம் செய்து கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டார். அப்போது அந்த அரசன் வயோதிகரான இவருக்கு நம்முடைய பெண்கள் எவ்விதம் அளிப்பது என்று எண்ணி, தனது பெண்களே முடிவு செய்யட்டும் என்று கருதி, அவரிடம் அனுப்பினான். இவருடைய தவ வலிமை காரணமாக மிகவும் அழகான ரூபம் எடுத்த அவரை ஐம்பது பெண்களும் மணம் புரிந்தனர்). முக்தன் தன்னை அனுபவிக்கும்போது நிகழ்வது போன்று, தான் என்னை அனுபவிக்கப் பல ரூபங்கள் எடுத்தான். (பண்பெண்ணில்) - இப்படியாக உள்ள அவனுடைய தன்மைகளை ஆராய்ந்து பார்த்தால். (பலபல இத்யாதி) - காண்பது, உண்பது, கேட்பது, தொடுவது, முகர்வது என்று ஐந்து புலன்களாலும் ஏற்படும் இன்பம் பலவாகும். அதாவது காண்பதற்கு இனிமையாக உள்ளதும், உண்பதற்கு இனிமையாக உள்ளதும், கேட்பதற்கு இனிமையாக உள்ளதும், தொடுவதற்கு இனிய விஷயமாக உள்ளதும், முகர்வதற்கு இனிமையாக உள்ளதும் என்று அவனிடம் பலவும் உள்ளன. (பலபலவே ஞானமும்) - இந்த ஐந்து இந்திரியங்களுக்கு விஷயமாக உள்ளவற்றைக் கூறுகிறார். இந்த விஷயங்களை அறிவதற்கு ஞானம் வேண்டும் என்பதால், அவை அவைக்கு ஏற்ற ஞானம் குறித்து உரைக்கிறார். ஆனால் ஆத்மாவுக்கு தர்மபூதஞானம் என்ற ஒன்று மட்டுமே உண்டு; பல ஞானம் எவ்விதம் உண்டு என்று கூறினார்? அதாவது அனுபவிக்கும் விஷயங்கள் வேறுபடும்போது, அவற்றை அறியும் ஞானமும் வேறுபடும். தன்னைத் தவிர்த்துள்ள மற்ற அனைத்தையும் விஷயமாக உள்ளவனாகவும், அவை அனைத்தையும் அறிய வல்லவனாகவும், அவற்றை அனுபவிப்பதால் உண்டாகும்

ஏற்றத்தை உடையவனாகவும் இருக்கிறான். இதன் மூலம் சப்தம் போன்ற விஷயங்களை அனுபவித்தால் ஏற்படவல்ல ஏற்றம் எல்லாம் ஆழ்வாரை அனுபவித்ததால் உண்டானது; ஆழ்வாரை அனைத்து விதமான இன்பமாகக் கொண்டு மகிழ்ந்தான்; பல சரீரங்கள் எடுத்த ஆழ்வாரை அனுபவிக்கிறான் என்று கருத்து.

வ்யாக்யானம் - (பாம்பணை மேலாற்கேயோ) இவையெல்லாம் ஒரு விஷயத்திலே யுண்டாய் அநுபவிக்கும் என்னுமிடத்துக்கு உதாஹரணம் காட்டுகிறார். ஸ்பர்சேந்த்ரியத்துக்கு உண்டு; க்ரானேந்த்ரியத்துக்கு உண்டு; கண்ணுக்கு இனிதாயிருக்கும். இவை தொடக்கமானவையெல்லாம் உண்டிநே. பாம்பணை மேலாற்கு - பண்பெண்ணில் - பலபலவே யாபரணம் இத்யாதி தொடங்கி, ஓ! - என்று அந்வயம்.

விளக்கம் - (பாம்பணை மேலாற்கேயோ) - இவை அனைத்தும் ஒரு விஷயத்தில் இருக்கும் என்றும், அவற்றை அனுபவித்தல் என்பதற்கு உதாரணம் காட்டுகிறார். பாம்பானது தொடுவதற்கு மென்மையாகவும், நல்ல நறுமணத்துடன் கூடியதாகவும், கண்ணுக்கு இனிமையாகவும் இருக்கும். இங்கு கூறப்பட மூன்று இந்த்ரிய விஷயங்களால் மற்ற இரண்டும் மறைமுகமாகக் கூறப்பட்டது என்று கொள்க.

2-5-7 பாம்பணைமேற் பாற்கடலுள் பள்ளி யமர்ந்ததுவும்

காம்பணைதோள் பின்னைக்காய் ஏறுடனேழ் செற்றதுவும்

தேம்பணைய சோலை மராமரமே மெய்ததுவும்

பூம்பிணைய தண்டுழாய்ப் பொன்முடியம் போரேறே

பொருள் - திருப்பாற்கடலில் ஆதிசேஷன் என்ற படுக்கையில் கண்வளர்தல் என்பதைச் செய்வதும், மூங்கில் போன்ற தோள்கள் கொண்ட நப்பின்னைப் பிராட்டிக்காக ஏழு எருதுகளை ஒரே நேரத்தில் வீழ்த்தியதும், தேனையும் கிளைகளையும் உடையதான சோலைகளாக நின்ற ஏழு மராமரங்களைத் துளைத்ததும் - அழகான குளிர்ந்த துளசிமாலையால் அழகு செய்யப்பட்ட தங்க

கரீடம் அணிந்துள்ள யுத்தத்திற்குத் தயாராக நிற்கும் காளை போன்ற ஸர்வேச்வரன் செய்த செயல்களாகும்.

அவதாரிகை - அயர்வறும் அமரர்களதிபதி யாயிருந்து வைத்து, சுடீராப்தியிலே கண்வளர்ந்தருளி, ராமக்ருஷ்ணாத்யவதாரங்களைப் பண்ணிற்றெல்லாம் எனக்காகக் கீடர் என்கிறார்.

விளக்கம் - “திருவாய்மொழி (1-1-1) - அயர்வறும் அமரர்கள் அதிபதி - என்பதற்கு ஏற்ப உள்ள ஸர்வேச்வரன், திருப்பாற்கடலில் கண்வளர்ந்து, இராமனாகவும் க்ருஷ்ணனாகவும் அவதரித்துச் செய்த செயல்கள் அனைத்தும் எனக்காவே ஆகும்”, என்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (பாம்பணை) ஆர்த்த ரக்ஷணத்துக்காகத் திருப்பாற்கடலிலே நீர் உறுத்தாமைக்கு, சைத்ய ஸௌகந்த்ய ஸௌகுமார்யங்களை யுடையனான திருவனந்தாழ்வான் மேலே கண் வளர்ந்தருளிற்றும். (காம்பு இத்யாதி) சுற்றுடைமைக்கும் செவ்வைக்கும் மூங்கில் போலேயிருந்துள்ள தோளழகையுடைய நப்பின்னைப் பிராட்டியோட்டை ஸம்ச்லேஷத்துக்கு ப்ரதிபந்தகங்களான ருஷபங்கள் ஏழையும் ஒரு காலே ஊட்டியாக நெரித்துப் பொகட்டதும். (தேம் பணைய) மஹாராஜர், “நீர் வாலியைக் கொல்லமாட்டீர்” என்ன, அவரை விச்வஸிப்பிக்கைக்காக - தேனையுடைத்தாய், பணைத்து, அடிகண்டு இலக்குக் குறிக்கவொண்ணாதபடியா யிருக்கிற மராமரங்க ளேழையும் எய்ததும்.

விளக்கம் - (பாம்பணை) - ஸம்ஸாரத்தில் சிக்கித் துன்பம் அடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காக, திருப்பாற்கடலில் உள்ள நீர் உறுத்தாமல் பாதுகாக்கும் பொருட்டு குளிர்ச்சி, நறுமணம், மென்மை போன்ற தன்மை கொண்ட ஆதிசேஷன் மீது கண் வளர்வதும். (காம்பு இத்யாதி) - காம்பு என்றால் மூங்கில். மூங்கில் போன்று மெலிந்தும் அழகுள்ளதும் ஆகிய தோள்கள் உடைய நப்பின்னை பிராட்டியுடன் சேர்வதற்குத் தடையாக விளங்கிய ஏழு ரிஷபங்களையும் சேர்த்து ஒன்றாக அழித்ததும். (தேம் பணைய) - தேம் என்றால் தேன், பணை என்றால்

நறுமணம் அல்லது தொகுப்பு. சக்ரீவன் இராமனிடம், “நீவிர் வாலியைக் கொல்ல இயலுமோ?”, என்று சந்தேகத்துடன் கேட்டான். அவனுக்கு நம்பிக்கை ஏற்படுவதற்காக தேன் உள்ளதும், பருத்ததும், கூட்டமாக உள்ளதும், கீழ்ப்பாகத்தைக் காண இயலாதபடி சோலை போன்று நின்றதும், குறி வைக்க ஏதுவாக இல்லாதபடி நின்ற ஏழு மராமரங்களை துளைத்ததும்.

வ்யாக்யானம் - (பூ இத்யாதி) பூவையுடைத்தாய்த் தொடையுண்ட என்னுதல்; நல்ல தொடையையுடைத்தான திருத்துழாய் மாலையாலே அலங்கருதனாய், ஆதிராஜ்ய ஸூசகமான திருவபிஷேகத்தையுடையனாய், இவ்வழகு தன்னை நித்யஸூரிகளை அநுபவிப்பித்து அத்தால் வந்த மேன்மை தோற்ற, அழகியதாய் யுத்தோந்முகமான ருஷபம் போலே மேனாணித்திருக்கிற இருப்பு. பொன் முடியம் போரேறு - பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும் - பாம்பணைமேல் - என்று தனித்தனியே க்ரியையாகக் கடவது. இவையெல்லாம் எனக்காகக் கிடரென்றுமாம்.

விளக்கம் - (பூ இத்யாதி) - பூ என்றால் மலர் அல்லது பொன் போன்றது. நன்றாக பிணைக்கப்பட்ட அழகான துளசிமாலையால் அலங்கரிக்கப்பட்டவனும், அனைத்திற்கும் ஸர்வேச்வரன் என்பதை மறைமுகமாக உணர்த்தவல்ல க்ரீடம் உள்ளவனும், இந்த அழகை நித்யஸூரிகள் அநுபவிக்கும்படிச் செய்து அதனால் வந்த மேன்மை வெளிப்படும்படி உள்ளவனும், அழகாகப் போர் செய்யப் புறப்படும் காளை போன்று கர்வத்துடன் உள்ள இருப்பு. அல்லது “பொன்முடியம் போரேறு”, “பாற்கடலுள் பள்ளியமர்ந்ததுவும்” என்று தனித்தனியாக அவன் செய்த செயல்கள் அனைத்தும் எனக்காகவே செய்தான் என்று கூறுவதாகவும் கொள்ளலாம்.

ஸ்வாமி நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி நம்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

ஸ்ரீரங்கநாயகி ஸமேத ஸ்ரீரங்கநாத பரப்ரஹ்மணே நம:

ஸ்வாமி திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச் செய்த

இராமானுச நூற்றந்தாதி

இதற்கு ஸ்வாமி பிள்ளைலோகம் ஜீயர் அருளிச் செய்த வ்யாக்யானம்
மூலமும், எளிய தமிழ்நடையும்
(பகுதி - 2)

2. நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம் பழுதென்று நண்ணினர்பால்

சயந்தரு கீர்த்தி யிராமானுசமுனி தாளிணைமேல்

உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங்கதமுதோங்குமன்பால்

இயம்புங் கலித்துறை யந்தாதி யோத விசை நெஞ்சமே.

பொருள் - உலகவிஷயங்களின் மூலம் கிட்டும் இன்பம் அனைத்தும் அற்பமானவையே என்று அறிந்துகொண்டு எம்பெருமானாரின் திருவடிகளை அண்டியவர்களுக்கு, அவர்கள் அந்த விஷயங்களை வெல்ல வைக்கும் புகழ் கொண்டவர் இராமானுசர் ஆவார். அப்படிப்பட்ட எம்பெருமானாரின் பொருந்திய திருவடிகள் மீது உயர்ந்த நற்குணங்கள் நிறைந்தவரான திருவரங்கத்தமுதனார் மிகுந்த பக்தியுடன் அருளிச்செய்த கலித்துறை விருத்தத்தில் உள்ள இந்தப் பிரபந்தத்தை - எனது மனமே! நீ விருப்பத்துடன் கற்பாயாக.

அவதாரிகை - ப்ராப்யாபாஸங்களை ஹேயமென்று புத்தி பண்ணி தம் திருவடிகளை ஆச்ரயித்தவர்கள் விஷயமாக ஸம்ஸார ஜயத்தைப் பண்ணித் தருமத்தாலே வந்த யசஸ்ஸையுடைய எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே உத்துங்க குணத்தையுடைய திருவரங்கத்தமுதனார், தம்முடைய நிரவதிக பக்தியாலே பணிக்கும் நூற்றந்தாதியை ஓத ஸம்மதி என்று மநஸ்ஸை அர்த்திக்கிறது.

விளக்கம் - இந்த உலகவிஷயங்கள் அனைத்தும் தாழ்ந்தவை என்று அறிந்துகொண்டு தனது திருவடிகளை அண்டி நிற்கும் அடியார்கள் ஸம்ஸாரத்தை வெல்லும்படியாகச் செய்பவர் இராமாநுசர் ஆவார். இந்தச் செயலால் வந்த புகழ் நிறைந்த இராமாநுசருடைய திருவடிகளில் இந்த நூற்றந்தாதியை உயர்ந்த குணம் நிறைந்த திருவரங்கத்தமுதனார் சமர்ப்பித்தார். இத்தகைய நூற்றந்தாதியை இப்போது ஓதியபடி இருக்கவேண்டும் என்று தனது மனதை விண்ணப்பிக்கிறார்.

வ்யாக்யானம் - (நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம்) விஷயங்களாலே வரும் நிரவதிக ஸுகங்களை யெல்லாம். நயம் - விஷயம். “நாணாமை நள்ளேனயம்” என்கிறவிடத்துக்கு - விஷயங்களை என்றிறே வ்யாக்யானம் பண்ணியருளிற்று. அஜ்ஞாபிப்ராயத்தாலே சிற்றின்பத்தைப் பேரின்பமென்கிறது. (பழுதென்று) அவற்றை ஹேயமென்று விசாரித்துவிட்டு. (நண்ணினர்பால்) ஆச்ரயித்தவர்கள் விஷயத்திலே. (சயந்தரு கீர்த்தி யிராமாநுசன்) அவர்களுக்கு ஸம்ஸார ஜயத்தைப் பண்ணித் தருகிற எம்பெருமானார். இப்படி ஆபாஸ ஸுகங்களை விட்டு ஆச்ரயித்தவர்கள் ஆழ்வானும் அமுதனாருமாய்த்து. “ராமாநுஜார்ய விஷயீக்ருதம்” என்றும், “அக்காதலளற்றமுந்தி மாயு மென் னாவியை வந்தெடுத்தான்” என்றாரிறே. “காமாதி தோஷ ஹரமாத்ம பதாச்ரிதாநாம் ராமாநுஜம் யதிபதிம்” என்றும், “மதநகதநைந்நக்லிச்யந்தே யதீச்வர ஸம்ச்ரயா” என்னக் கடவதிறே. இதுவாய்த்துச் சயந்தரு கீர்த்தி. “சயப் புகழார்” என்னுமாப்போலே.

விளக்கம் - (நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம்) - உலகவிஷயங்கள் என்பதன் மூலம் வரும் எல்லையற்ற சுகம் அனைத்தையும். நயம் - உலகவிஷயம். முதல்திருவந்தாதி (63) - நாணாமை நள்ளேனயம் - என்ற பாசுரத்தில் “நயம்” என்ற பதத்திற்கு “விஷயம்” என்றே வ்யாக்யானம் செய்யப்பட்டது. அறியாமை காரணமாக இந்தச் சிற்றின்பங்களைப் பேரின்பமாகக் கொள்கிறார்கள். (பழுதென்று) - அவற்றை மிகவும் தாழ்ந்தது என்று அறிந்த பின்னர். (நண்ணினர்பால்) - தன்னை அண்டியவர்கள் குறித்து. (சயந்தரு கீர்த்தி யிராமாநுசன்) - அவர்கள் ஸம்ஸாரத்தை வெல்லும்படிச் செய்யும் எம்பெருமானார். இவ்விதம் செய்தவர்கள் யார் என்றால் கூரத்தாழ்வானும், திருவரங்கத்தமுதனாரும் ஆவர். கூரத்தாழ்வான் ஸ்ரீவைகுண்டஸ்தவத்தில் (90) - ராமாநுஜார்ய விஷயீக்ருதம் - எம்பெருமானாரால்

ஆட்படுத்திக்கொள்ளப்பட்ட என்னை - என்றும், அமுதனார் இராமாநுச நூற்றந்தாதியில் (42) - அக்காதலன்றமுந்தி மாயு மென் னாவியை வந்தெடுத்தான் - உலகவிஷயங்களில் உள்ள பற்றுதல் என்னும் கடலில் அழுந்தும் எனது ஆத்மாவை கரையேற்றும்படி எடுத்தான் - என்றும் உரைத்தவர்கள் அல்லவோ? கீழே உள்ள வரிகளும் காண்க:

- யதிராஜ விம்சதி (1) - காமாதி தோஷ ஹரமாத்ம பதாச்சரிதாநாம் ராமாநுஜம் யதிபதிம் மதந - தனது திருவடிகளில் பணிந்தவர்களுடைய காமம், தோஷம், க்ரோதம் போன்ற அனைத்தையும் நீக்கவல்லவர் இராமாநுசர் ஆவார்.
- யதிராஜ ஸப்ததி (45) - மதநகதநைந்நக்லிச்யந்தே யதீச்வர ஸம்சர்யா - யதிராஜரை அடைந்தவர்கள் இவ்விதம் ஏற்படும் காமத் துன்பங்களில் சிக்கிக் கொள்வதில்லை.

வெற்றி மூலம் உண்டாகவல்ல கீர்த்தி இதுவே ஆகும். திருவாய்மொழி (3-1-11) - சயப் புகழார் - என்றது காண்க.

வ்யாக்யானம் - (இராமாநுசமுனி தாளிணைமேல்) இப்படி ஆச்சரித ஜந ஜய ப்ரதரான எதித்தலைநாத னிராமாநுசமுநி சரண த்வய விஷயங்களிலே வாசிக கைங்கர்யமாகச் செய்த ப்ரபந்தத்தை அப்யஸிக்க ஸம்மதி என்று ஸௌமநஸ்யமுண்டாம்படி மநஸ்ஸை யர்த்திக்கிறது. “ராமாநுசன் சரணாரவிந்தம்” என்றும், “ராமாநுசன் றனிணையடி” என்றும், “இராமாநுசனடிப் பூமன்னவே” என்றுமிறே ஆதிமத்யாவஸாநம் அங்கரி த்வய விஷயமாக யிருப்பதாய்த்து - இப் ப்ரபந்தந்தான்.

விளக்கம் - (இராமாநுசமுனி தாளிணைமேல்) - இப்படியாகத் தன்னை அண்டியவர்களுடைய வெற்றி என்பதையே முதன்மையாகக் கருதும் யதிகளின் தலைவரான உடையவருடைய இரண்டு திருவடிகளில் வாக்கு மூலமாகச் செய்யப்பட்ட கைங்கர்யமான “இராமாநுச நூற்றந்தாதி” என்ற இந்தத் திவ்யப்ரபந்தத்தை எப்போதும் கூறியபடி இருக்கச் சம்மதிக்கவேண்டும் என்று

தனது மனதிடம் விண்ணப்பிக்கிறார். இதன் மூலம் நன்கு தெளிந்த மனம் உண்டாகும் என்பதால் இவ்விதம் கூறுகிறார். தொடக்கத்தில் இராமாநுச நூற்றந்தாதி (1) - ராமாநுசன் சரணாரவிந்தம் - என்றும், நடுவில் (50) - ராமாநுசன் றனிணையடி - என்றும், இறுதியில் (100) - இராமாநுசனடிப் பூமன்னவே - என்றும் இருப்பது இந்த ப்ரபந்தம் மட்டுமே ஆகும்.

வ்யாக்யானம் - அன்றிக்கே, “நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம் பழுதின்றி நண்ணி நம்பால் சயந்தரு கீர்த்தி யிராமாநுசமுனி” என்று இத்தனிய னருளிச்செய்தவ ரபிப்ராயமாகவுமாம். அதாவது, நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம் பழுதின்றி நண்ணி நம்பால் - நன்மையைப் பண்ணுமதாய் நிரதிசய ஸுகங்களெல்லாம், பழுதின்றி - ஸங்கோசமின்றிக்கே, நண்ணி நன்பால் - “தந்தை நல்தாய் தாரம் தநயர் பெருஞ்செல்வம் என்றனக்கு நீயே யெதிராசா” என்கிறபடியே ஸர்வஸுகங்களும் அவரேயென்று ஆச்ரயித்த நம்முடைய விஷயமாக என்று இங்ஙனேயும் யோஜிக்கவுமாம் மேல் பூர்வவத்.

விளக்கம் - அல்லது “நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம் பழுதின்றி நண்ணி நம்பால் சயந்தரு கீர்த்தி யிராமாநுசமுனி” என்று வரிசைப்படுத்தி, இதுவே இந்தத் தனியன் அருளிச் செய்தவருடைய கருத்து என்றும் கொள்ளலாம். அதாவது, நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம் பழுதின்றி நண்ணி நம்பால் - நன்மையை ஏற்படுத்துவதாக உள்ள எல்லையற்ற சுகங்கள் அனைத்தும், பழுதின்றி - எந்தவிதமான சுருக்கமும் இல்லாமல், நண்ணி நன்பால் - தந்தை நல்தாய் தாரம் தநயர் பெருஞ்செல்வம் என்றனக்கு நீயே யெதிராசா - என்பதற்கு ஏற்ப அனைத்து சுகங்களும் இராமாநுசரே ஆவார் என்று அண்டி நிற்கும் நம்முடைய விஷயத்தில், ஸம்ஸார வெற்றியை ஏற்படுத்தித் தரவல்ல எம்பெருமானார்.

வ்யாக்யானம் - அன்றிக்கே, நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம் பழுதென்று - ததிதரங்களை த்ர்ணவத்கரித்து, நண்ணி - நாராயணனை நண்ணினவருமாய் என்று எம்பெருமானார்க்கு விசேஷணமாகவுமாம். நன்பால் - நல்ல ஸ்வபாவத்தாலே. பரஸம்ர்த்தியே பேறான ஸ்வபாவத்தாலே. (சயந்தரு கீர்த்தி யிராமாநுசன்) தாம் நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம் பழுதின்றி நண்ணின மாத்ரமன்றிக்கே, நம்மை

யாச்ரயித்தவர்களுக்கும், “நரகத்தை நகு நெஞ்சே” என்கிறபடியே ஸம்ஸாரத்தை வெல்ல வல்லாராம்படி பண்ணி அத்தாலே வந்த யசஸ்ஸை யுடையவ ரென்றாகவுமாம். “தர்ணீகர்த விரிஞ்சாதி நிரங்குச விபூதய: ராமாநுஜ பதாம்போஜ ஸமாச்ரயண சாலிந:” என்னக்கடவதிறே.

விளக்கம் - அல்லது, நயந்தரு பேரின்பமெல்லாம் பழுதென்று - மற்ற விஷயங்களை ஒதுக்கி, நண்ணி - நாராயணனை அண்டி நின்ற இராமாநுசர் என்று கூறுவதாகவும் கொள்ளலாம். நன்பால் - சிறந்த பண்புகளால். (சயந்தரு கீர்த்தி யிராமாநுசன்) - தான் மட்டும் எல்லையற்ற பேரின்பத்தை எந்தவிதமான தடையும் இல்லாமல் அடைவது மட்டும் அல்லாமல், தன்னை அடைந்தவர்களும், திருவாய்மொழி - நரகத்தை நகு நெஞ்சே - என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப ஸம்ஸாரத்தை வெல்லும்படியாகச் செய்து, அதனால் ஏற்பட்ட கீர்த்தி உள்ள உடையவர்.

3. சொல்லின் தொகைகொண் டுனதடிப்போதுக்குத் தொண்டு

செய்யும் நல்லன்பரேத்து முன்னாமமெல்லா மென்றன்நா
வினுள்ளே அல்லும் பகலுமமரும்படி நல்கறுசமய வெல்
லும் பரமவிராமாநுசா விதென் விண்ணப்பமே

பொருள் - வேதங்களுக்கு முரண்பட்ட உபதேசங்களைக் கூறும் ஆறு சமயங்களையும் மிகவும் எளிதாக வென்ற யதிராஜனே! உனது திருவடித் தாமரைகளுக்கு எப்போதும் தொண்டு புரிந்தபடி உள்ளவரும், உம்மிடம் மிகுந்த அன்பு பூண்டவரும் ஆகிய திருவரங்கத்தமுதனார், தனது விரிவான சொற்கள் கொண்டு உனது பெருமைகள் மற்றும் திருநாமங்களை விரிவாக உரைத்தார். அந்தச் சொற்கள் இரவும் பகலும் எனது நாவில் நிலைத்து நிற்கும்படி நீரே அருளவேண்டும். இதுவே எனது விண்ணப்பம் ஆகும்.

அவதாரிகை - இது அமுதனாரருளிச் செய்ததாதல்; அவரபிப்ராயத்தாலே அபிநிவேசமுடைய ஆஸ்திகரருளிச் செய்த காதலாயிருக்கும்.

விளக்கம் - இந்தத் தனியன் திருவரங்கத்தமுதனார் அருளிச்செய்ததாகும். அவருடைய எண்ணத்தை நன்றாக நாம் அறிந்தபின்னர், இந்தத் தனியனை ஆராயும்போது ஆஸ்திகர் ஒருவருடைய தூய்மையான மனதில் உள்ள காதல் வெளிப்படுவதாக உள்ளது.

வ்யாக்யானம் - (சொல்லின் தொகை கொண்டு) இவ்வளவாகச் சொல்லக் கடவோமென்று ஸங்க்யா நிர்ந்தேசம் பண்ணி. அன்றிக்கே, சப்த ஸமுஹங்களைக் கொண்டென்னவுமாம். (உனதடிப்போதுக்கு) தேவரீருடைய திருவடித்தாமரைகளுக்கு. (தொண்டு செய்யும்) வாசிக கைங்கர்யமாக இருங்கவிகளைப் புனையும். (நல்லன்பர்) ஏத்தும். “நல்லார்பரவும்” என்கிறபடியே அநந்யப்ரயோஜந பக்தியுத்தர் ஏத்தும். (உன் நாமமெல்லாம்) - அந்த பக்திபாரவச்யத்தாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணும் தேவரீருடைய திருநாமமெல்லாம். (என்றன் நாவினுள்ளே) அந்தத் திருநாமங்களை அநுஸந்திக்க வேணுமென்றிருக்கிற என்றன் நாவினுள்ளே.

விளக்கம் - (சொல்லின் தொகை கொண்டு) - “இப்படியாகக் கூறுவோம்” என்று எந்தவிதமான சந்தேகமும் இன்றி உரைத்து. அல்லது சிறந்த சொற்களைக் கொண்டது என்றும் கொள்ளலாம். (உனதடிப்போதுக்கு) - உன்னுடைய தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளுக்கு. (தொண்டு செய்யும்) - வாக்கினால் செய்யப்படும் கைங்கர்யமாக இருங்கவிகள் இயற்றும். (நல்லன்பர்) - புகழ்தல். “நல்லார் பரவும்” என்று கூறுவதற்கு ஏற்ப எந்தவிதமான பலனையும் எதிர்பாராமல் உம்மை அண்டி நிற்பவர்கள் புகழும். (உன் நாமமெல்லாம்) - அப்படிப்பட்ட பக்திப் பரவசம் காரணமாக அவர் போற்றுகின்ற உம்முடைய திருநாமங்கள் அனைத்தும். (என்றன் நாவினுள்ளே) - அந்தத் திருநாமங்களை எப்போதும் எண்ணியபடி இருத்தல் வேண்டும் என்றுள்ள எனது நாக்கில்.

வ்யாக்யானம் - (அல்லும்பகலுமரும்படி நல்கு) “நள்ளிருளளவும் பகலும் நானழைப்பன்” என்னும்படி திவாராத்ர விபாகமறப் பொருந்தியிருக்கும்படி உபகரித்தருளவேணும் (அறுசமயம் வெல்லும் பரம) “கூறுஞ்சமயங்களாறுங்குலையும்” படியிறே வெல்லுவது; இப்படி (வெல்லும் பரம)

வெல்லுகிற மேலானவரே! ச்ரேஷ்டரானவரே! (இராமாநுச) நாலெழுத்தாய் நாராயண நாமத்திலும் அதிகமான திருநாமத்தை உடையவரே! உன் நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே அல்லும் பகலு மமரும்படி நல்கு, இதென் விண்ணப்பம் - இது என் விஜ்ஞாபநம். தேவரீர் நாலெழுத்துடைய திருநாமம் என் நாவிலே அமரும்படி நல்கியருளவேண்டும். “ராமாநுசன்” என்றிறே முடியவருளிச் செய்தது.

விளக்கம் - (அல்லும்பகலுமமரும்படி நல்கு) - பெரியதிருமொழி (1-1-5) - நள்ளிருளளவும் பகலும் நானழைப்பன் - என்று கூறுவது போன்று சூரியன் உள்ள பகற்காலம், சந்த்ரன் உள்ள இரவுப்பொழுது என்று வேறுபாடு இல்லாமல் எப்போதும் பொருந்தி இருக்கும்படி நீ உதவி செய்யவேண்டும். (அறுசமயம் வெல்லும் பரம) - இராமாநுசநூற்றந்தாதி (46) - கூறும் சமயங்கள் ஆறுங்குலையும் - என்பதற்கு ஏற்றபடி உள்ள பௌத்தம் முதலான ஆறு மதங்களும் தோற்கும்படி வென்ற. (வெல்லும் பரம) - வெற்றி கொள்ளும் மேலானரே! உயர்ந்தவரே! (இராமாநுச) - நான்கு எழுத்து கொண்ட “நாராயண” என்ற திருநாமத்தை காட்டிலும் அதிகமான திருநாமம் கொண்டவரே! (உன் நாமமெல்லாம் என்றன் நாவினுள்ளே அல்லும் பகலு மமரும்படி நல்கு, இதென் விண்ணப்பம்) - இது என்னுடைய விண்ணப்பம்; அதாவது நான்கு எழுத்து கொண்டதான நாராயண என்னும் திருநாமம் எனது நாக்கில் எப்போதும் இருக்கும்படியாக அருளவேண்டும்.

வ்யாக்யானம் - (சொல்லின் தொகைகொண்டு நூற்றெட்டுப் பாட்டாகச் சொல்ல வேணும்மென்று, சொல்லின் தொகையை - ஸங்க்யா நிர்ந்தேசத்தைத் திருவுள்ளத்திலே கொண்டு. (உனதடிப்போதுக்கு) “ராமாநுசன் சரணாரவிந்தம் நாம் மன்னிவாழ”, “ராமாநுசனடிப் பூமன்னவே” என்றிறே இவர் ராமாநுசனடிப்போதுக்கு வாசிகமாகத் தொண்டு செய்தது. இப்படி தொண்டு செய்யும் நல்லன்பர் அமுதனாரிறே. (ஏத்துமுன்னாமம்) அவர்களாலே ஸ்த்தோத்ரம் பண்ணப்பட்ட தேவரீர் திருநாமமான நூற்றெட்டுப் பாட்டும். (என்றன் நாவினுள்ளே அல்லும் பகலு மமரும்படி நல்கு) இத்தை நிரந்தர மநுஸந்திக்க வேணுமென்கிற என்னாவினுள்ளே திவாராத்ரம் திருநாம மமரும்படி அநுக்ரஹிக்கவேணும். (இதென் விண்ணப்பம்) “இதம் மம விஜ்ஞாபநம்”.

(அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே) இது அமுதனார் நிர்வாஹத்தை அநுவதித்துச் சொன்னபடி.

விளக்கம் - (சொல்லின் தொகைகொண்டு) - நூற்றெட்டு பாசுரத்தில் அருளிச்செய்ய வேண்டும் என்று திருவுள்ளம் பற்றி. (உனதடிப்போதுக்கு) - “ராமாநுசன் சரணாரவிந்தம் நாம் மன்னிவாழ” என்றும், “ராமாநுசனடிப் பூமன்னவே” என்றும் இவர் இராமாநுசருடைய திருவடிகளுக்கு அல்லவோ வாக்கினால் செய்யப்படும் கைங்கர்யத்தை செய்தார்? இவ்விதம் தொண்டு செய்யும் உயர்ந்த அன்புள்ளவர் திருவரங்கத்தமுதனார். (ஏத்துமுன்னாமம்) - அவர்களால் துதிக்கப்பட்ட உனது திருநாமங்கள் உள்ளடக்கிய நூற்று எட்டு பாட்டு. (என்றன் நாவினுள்ளே அல்லும் பகலு மமரும்படி நல்கு) - இதனை எப்போதும் எண்ணியபடி இருத்தல் வேண்டும் என்று எண்ணும் எனது நாக்கில் இரவு மற்றும் பகல் என்று பாராமல் எப்போதும் இருக்கும்படி அருளவேண்டும். (இதென் விண்ணப்பம்) - ஸ்தோத்ரரத்நம் (57) - இதம் மம விஜ்ஞாபநம் - என்பதற்கு ஏற்ப எனது விண்ணப்பம். (அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே) - இது அமுதனார் சொற்களை அடியொட்டி கூறப்பட்டது.

ஸ்வாமி திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்
ஸ்வாமி பிள்ளைலோகம் ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்

...தொடரும்